

Győri Ítéltábla mint másodfokú bíróság
Bf.II.57/2023/5. szám

A Győri Ítéltábla mint másodfokú bíróság a Győrött, 2023. július 10. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t:

A kábítószer-kereskedelem büntette miatt Terhelt¹ ellen indult büntetőügyben a Győri Törvényszék 2023. február 14. napján kihirdetett 38.B.147/2022/19. számú ítéletét *megváltoztatja*.

A vagyonekobzás összege helyesen 1.379.204,- (Egymillió-háromszázhetvenkilencezer-kettőszáznégyszáz) Ft.

Mellőzi a pártfogó felügyelet elrendelésére és a külön magatartási szabály előírására vonatkozó rendelkezéseket.

Mellőzi a Győri Törvényszék Gazdasági Hivatala által BL00411/2022/1. letéti szám alatt kezelt 602.500,- (hatszázkettőezer-ötszáz) Ft és a egyéb érdekelt² által Bü.94.917 tételszám alatt kezelt 40,- (negyven) euró lefoglalásának megszüntetésére, kiadására és visszatartására vonatkozó rendelkezést, egyúttal megállapítja, hogy ez a pénzösszeg a vagyonekobzás biztosítására szolgál.

A pénzbüntetés helyébe lépő szabadságvesztés végrehajtási fokozatának megjelölését mellőzi.

Egyebekben helybenhagyja.

A másodfokú eljárásban felmerült 23.190,- (huszonháromezer-egyszázkilencven) Ft bűnügyi költség megfizetésére a vádlott köteles.

I n d o k o l á s:

[1] A Győri Törvényszék a 2023. február 14. napján megtartott nyilvános tárgyalás alapján meghozott, 38.B.147/2022/19. számú ítéletével Terhelt1 vádlott bűnösségét 1 rb kábítószer-kereskedelem büntetében (Btk. 176. § (1) bekezdés IV. fordulat, (3) bekezdés) állapította meg, s ezért őt 6 év fegyházban végrehajtandó szabadságvesztés büntetésre, 300 napi tétel, 1.500,- Ft egy napi tétel összegű, összesen 450.000,- Ft pénzbüntetésre, valamint mellékbüntetésként 6 év közügyektől eltiltásra ítélte annak megállapítása mellett, hogy a vádlott legkorábban a büntetés 2/3 részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

A vádlottal szemben 1.320.020,- Ft erejéig vagyonekobbzást rendelt el, s egyúttal rendelkezett a pénzbüntetés meg nem fizetése esetén a szabadságvesztésre történő átváltoztatás módjáról.

A feltételes szabadság tartamára a vádlottal szemben pártfogó felügyeletet rendelt el, s ennek keretében külön magatartási szabályt is határozott meg.

Részint elkobzás, részint a lefoglalás megszüntetése és kiadni rendelés, illetőleg megsemmisítés útján rendelkezett a büntetőeljárás során lefoglalt bűnjelek további sorsáról és kötelezte a bűnösnek kimondott vádlottat a felmerült bűnügyi költség viselésére is.

[2] A fenti ítélet ellen a vádlott és védője enyhítés érdekében jelentett be fellebbezést.

[3] A Győri Fellebbviteli Főügyészség a BF.131/2023/1-I. számú átiratában a védelmi fellebbezéseket alaptalannak ítélve arra mutatott rá, hogy a felülbírálat terjedelme korlátozott, az eljárás során a törvényszék hatályon kívül helyezésre okot adó perrendi szabálysértést nem vétett, az általa lefolytatott bizonyítási eljárás eredményeként megalapozott tényállást állapított meg, amelyből okszerű következtetést vont a vádlott bűnösségére a helytálló minősítésű bűncselekményben.

[4] A büntetés kiszabása körében az irányadó körülményeket az ügyészi álláspont szerint az elsőfokú bíróság alapvetően helytállóan tárta fel, további súlyosító körülmény azonban az, hogy a vádlott kábítószerfogyasztó is volt.

A vagyonekobbzással összefüggésben az ügyészség az összeg pontosítását és a rendelkezés alapjául szolgáló jogszabályi hivatkozások pontosítását indítványozta azzal, hogy a vagyonekobbzás tárgyát képező készpénz lefoglalásának megszüntetésére, kiadására és visszatartására vonatkozó érvelés és az ezen alapuló rendelkezés téves, azt mellőzni szükséges.

A fentiekre figyelemmel az ügyészi indítvány arra irányult, hogy az ítéltábla nyilvános ülésen eljárva a fellebbezésekkel támadott elsőfokú ítéletet a Be. 606. § (1) bekezdése alapján változtassa meg, ennek keretében a vádlottal szemben a helyesen megjelölt összeg vonatkozásában rendeljen el vagyonekobbzást, a készpénzösszegek vonatkozásában a lefoglalás megszüntetésére, kiadására és az összegek visszatartására vonatkozó rendelkezést mellőzze, majd a büntetéskiszabási körülmények kiegészítését és az egyéb korrekciók elvégzését követően az elsőfokú ítéletet egyebekben hagyja helyben.

[5] A terhelt védője a fellebbviteli nyilvános ülésen megtartott perbeszédében az írásbeli fellebbezésében foglaltakkal egyezően tartotta fenn a jogorvoslati kérelmében foglaltakat, álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a lefolytatott bizonyítási eljárás eredményeképpen a terhelti beismerésre és a rendelkezésre álló egyéb bizonyítékokkal összhangban lévő, megalapozott tényállást állapított meg, amelyből okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére, és a megállapított bűncselekmények minősítése is törvényes, ugyanakkor a büntetés kiszabása körében a törvényszék a helytállóan felismert irányadó enyhítő körülményeket nem kellő súllyal értékelte, összességében ugyanis komoly nyomatékot és jelentős enyhítő erőt kell tulajdonítani a vádlott egyértelműen őszintének minősíthető, emellett pedig feltáró jellegű, a bűnösség elismerésére is kiterjedő beismerő vallomásának, a komoly megbánásának, az eljárás során a hatóságokkal történt hatékony együttműködésének, az egészségi állapotának (jóllehet a térd sérülése jelenleg már lehetővé teszi az állandó jellegű munkavégzést is), a vádlott kifejezetten szerény jövedelmi viszonyainak és a jelentős időmúlásnak.

Fenti körülmények együttes és helytálló értékelése mellett egyértelműen az elsőfokon kiszabott szankció (ideértve a pénzbüntetés egy napi tételének megfelelő összeget is) jelentős enyhítésének lehet helye.

[6] A nyilvános ülésen megtartott perbeszédében a fellebbviteli főügyészség képviselője az átiratával egyezően tartotta fenn az indítványát, a büntetés kiszabása körében az elsőfokú bíróság által helytállóan értékelt súlyosító körülmények mellett további ilyen körülményként indítványozta értékelni a terhelti rendszeres kábítószerfogyasztást, illetőleg a vádlott személyisége jelentősebb társadalomra veszélyességét kifejező azon körülményt, miszerint az ellene folyamatban lévő büntetőeljárás folyamatában ismételten belekezdett a kábítószerre visszaélést megvalósító tevékenységbe.

Az egyéb, már előterjesztett indítványait is fenntartva az ügyészség az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozta a szükséges korrekciók elvégzését követően.

Az utolsó szó jogán tett nyilatkozatában a terhelt egy utolsó lehetőséget kért az eljáró bíróságtól arra, hogy a jövőben folytatott életvitelével igazolja a törvénytisztelő életmód folytatása iránti készségét.

[7] Az elsőfokú ítélettel szemben előterjesztett védelmi fellebbezések tartalmára, a fellebbviteli főügyészségi átiratban foglaltakra, a védelmi fellebbezés írásbeli indokolásának tartalmára és a nyilvános ülésen előadottakra figyelemmel a másodfokú bíróság a fellebbezésekkel sérelmezett elsőfokú határozatot a Be. 599. § (1) bekezdése szerinti nyilvános ülés keretében eljárva felülbírált.

A másodfokú felülvizsgálat során az ítéltábla a Be. 583. § (3) bekezdés a) pontjában, az 590.§ (3) és (5) bekezdéseiben, valamint az 591. § (2) bekezdésében foglaltak szerint korlátozott felülbírálatot folytatott le, ekörben megállapítható volt, hogy a törvényszék a fellebbviteli eljárásban megalapozottságában nem vizsgálható ítéleti tényállást a váddal egyezően állapította meg, a vádlott felmentésére vagy vele szemben az eljárás megszüntetésére nem volt ok, a cselekmény minősítése is a büntető anyagi jog szabályainak megfelelőként értékelendő.

A terhelt személyi körülményei pusztán annyival szorulnak kiegészítésre, hogy a vádlott 2023. május 8. napjától az Kft1 munkavállalója, segédmunkási munkakörben, napi 8 órás munkaidővel, 1.334,- Ft/óra munkadíj ellenében.

[8] A fentiek szerinti felülbírálat során a másodfokú bíróság az ítéletnek a fellebbezésekkel sérelmezett rendelkezését, illetőleg részeit vizsgálta felül, ezen túlmenően a támadott határozat fellebbezéssel nem érintett része tekintetében is felülbírálta az elsőfokú bírósági eljárást, a Be. 607. § (1), továbbá a 608. § (1) és 609. § (1) bekezdésében foglaltakkal összefüggésben az eljárási szabályok megtartását, továbbá a bűncselekmény minősítésére vonatkozó, illetőleg a szankció alkalmazásával kapcsolatos rendelkezéseket.

A fentiek szerinti felülbírálat során összességében az volt megállapítható, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást a perrendi szabályok megtartása mellett folytatta le, ennek során a fent hivatkozott, hatályon kívül helyezést megalapozó eljárási hibát, illetőleg mulasztást nem vétett, okszerűen foglalt állást a terhelt büntetőjogi felelőssége tárgyában, és az anyagi jognak megfelelően minősítette a vádlott terhére rótt cselekményt is. Megfelelően tett eleget az indokolási kötelezettségének.

[9] A büntetés kiszabása körében irányadó releváns körülmények felülvizsgálata során a másodfokon eljáró bíróság is vizsgálta és értékelte a törvényszék által feltárt büntetés kiszabási tényezőket, ezzel összefüggésben meg kell jegyezni, hogy a vádlott által elkövetett bűncselekmény felderítésének módjára és körülményeire figyelemmel a terhelti beismerő vallomásnak önmagában csekély a jelentősége, ugyanakkor helytálló az az elsőbírői megállapítás, miszerint a vádlott által hangoztatott megbánás nem jár együtt a cselekményével való komoly és őszinte szembefordulással, emellett az időmúlásnak, a kiskorú gyermek tartására vonatkozó kötelezettségének, illetőleg az elkövetett cselekménnyel érintett kábítószer mennyiségnek nincs számottevő enyhítő nyomatéka, ehhez képest a vádlott büntetett előélete, a korábbi cselekményének ugyancsak kábítószer használattal való összefüggésbe hozhatósága, a huzamosabb idejű, részben az ellene emiatt megindított büntetőeljárás hatálya alatt történt bűnelkövetés, a rendszeres kábítószerfogyasztásának ténye egyértelműen a vádlott személyiségében rejlő társadalomra veszélyesség jelentősebb fokára enged következtetni.

A fentiekre figyelemmel az elsőfokú bíróság által alkalmazott, a középértéktől lényegesen elmaradó szabadságvesztés büntetés kiszabása nem kellően arányos szankcióalkalmazásnak minősíthető, az elsőfokon meghatározott joghátrány még nem törvénysértően enyhének tekintendő, az ügyészi fellebbezés hiányában beálló súlyosítási tilalom azonban akadályát képezte annak, hogy a másodfokú bíróság a vádlottal szemben az irányadó középértékhez jobban közelítő taramú, ténylegesen tettarányos büntetést szabjon ki a vádlottal szemben.

Utóbbi indokokra figyelemmel az elsőfokon kiszabott szankció enyhítésére értelemszerűen nem kerülhetett sor, a védelmi indítványban foglaltaknak nem lehetett helyt adni a kiszabott pénzbüntetés enyhítését érintően sem.

[10] Az elsőfokú ítélet járulékos rendelkezései is korrekcióra szorultak.

A törvényszék a vádlottal szemben a ténylegesen megszerzett kábítószerre történt pénzbeli ráfordítás, valamint a tőle lefoglalt készpénzek összegére vonatkozóan rendelt el

vagyonelkobzást, ezen intézkedéseknek helyes jogszabályi alapja a Btk. 74. § (1) bekezdés e) pontja, a 765.000,- Ft-ot kitevő kábítószer megszerzésére fordított vagyonnal összefüggésben, illetőleg a Btk. 74/A. § (1) bekezdés b) pontja a lefoglalt 602.500,- Ft készpénz, valamint a lefoglaláskori árfolyamon számolva 11.524,- Ft-ot kitevő 40,- euró mint a kábítószerkereskedés ideje alatt szerzett vagyon tekintetében, ennek pontos végösszege pedig 1.379.204,- Ft, a vagyonelkobzás elrendelésének tehát ezen utóbbi összeg vonatkozásában volt helye, egyúttal pedig meg kellett állapítani azt is, hogy ennek kielégítési alapjául szolgálnak a vádlottól lefoglalt pénzösszegek.

Mindezzel összefüggésben a vagyonelkobzás tárgyát képező készpénzösszegek lefoglalásának megszüntetésére, azoknak kiadására, majd visszatartására vonatkozó elsőbírói érvelés, és a törvényszék fellebbezéssel támadott ítéletének ezen alapuló rendelkezései tévesek, ezért az utóbbiak mellőzése vált szükségessé.

A Btk. 69. § (1) bekezdésének b) pontja szerint pártfogó felügyelet rendelhető el a feltételes szabadság tartamára, ha annak eredményes elteltéhez az elkövető rendszeres figyelemmel kísérése szükséges.

A Bv. tv. 57. § (1) bekezdése értelmében a feltételes szabadságra bocsátásról a büntetés-végrehajtási bíró a bv. intézet előterjesztése alapján, a feltételes szabadságra bocsátás lehetséges időpontja előtt az elítélt meghallgatása után határoz. Ugyanezen jogszabályhely (4) bekezdése értelmében a büntetés-végrehajtási bíró a határozott ideig tartó szabadságvesztésből feltételes szabadságra bocsátott elítélt pártfogó felügyeletét (Btk. 69. §) rendelheti el, és az elítélt számára a Btk. 71. § (2)-(3) bekezdése alapján külön magatartási szabályokat írhat elő.

A fenti rendelkezésekre figyelemmel a bv. bíró által ténylegesen feltételes szabadságra bocsátott elítélt esetében a pártfogó felügyelet elrendelése bv. bírói hatáskörbe tartozik, a perbíró ilyen rendelkezés meghozatalára nem jogosult, az elsőfokú ítélet utóbbiakkal kapcsolatos rendelkezéseit a másodfokú bíróság mellőzte.

A Btk. 51. § (1) bekezdésének idevágó rendelkezése értelmében, ha az elítélt a pénzbüntetést nem fizeti meg, azt vagy annak meg nem fizetett részét szabadságvesztésre kell átváltoztatni.

Ugyanezen jogszabályhely (2) bekezdése szerint, ha a pénzbüntetést végrehajtandó szabadságvesztés mellett szabták ki, a pénzbüntetés helyébe lépő szabadságvesztés végrehajtási fokozatára a szabadságvesztés fokozata az irányadó. Egyéb esetekben a pénzbüntetés helyébe lépő szabadságvesztést fogház fokozatban kell végrehajtani. Utóbbiakra figyelemmel az elsőfokú ítéletnek a pénzbüntetés meg nem fizetése esetére vonatkozóan az átváltoztatott szabadságvesztés végrehajtási fokozatát megállapító rendelkezése törvénytört, azt a rendelkező részből mellőzni kellett.

[11] A fentiekre figyelemmel az előterjesztett fellebbezéseket nyilvános ülés keretében elbírálván az ítéltábla a jogorvoslati kérelmekkel támadott elsőfokú határozatot a fentiekben részletezett vonatkozásokban a Be. 606. § (1) bekezdése alkalmazásával megváltoztatta, egyebekben az elsőfokú ítélet rendelkezéseit – amelyek törvényesek és megalapozottak – a Be. 605. § (1) bekezdése alapján helyben hagyta azzal, hogy a Be. 613. § (1) bekezdésében foglaltak szerint megállapította a másodfokú büntetőeljárásban felmerült bűnügyi költség összegét, s egyúttal rendelkezett annak a terhelt által történő viselése tárgyában is.

Győr, 2023. július 10.

Dr. Zólyomi Csilla s.k.
a tanács elnöke

Dr. Németh Balázs s.k.
előadó bíró

Dr. Élő András s.k.
bíró

Záradék:

Ez az ítélet és ezáltal a Győri Törvényszék 2023. február 14. napján kelt, 38.B.147/2022/19. számú ítéletének meg nem változtatott része a mai napon jogerőre emelkedett.

Győr, 2023. július 10.

Dr. Zólyomi Csilla s.k.
a tanács elnöke